

Sygn. akt IV U 472/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2013 roku w Ś.

sprawy z odwołania **J. D. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 27 września 2012 roku, znak:(...)

o świadczenie rehabilitacyjne

I oddała odwołanie;

II zasądza od J. D. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

J. D. (1) odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 27.09.2012 r., wnosząc o jej zmianę w całości i przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu odwołania podał m. in., że przebywał na zasiłku chorobowym od lutego 2012 r. do 12.08.2012 r. 09.08.2012 r. lekarz orzecznik nie stwierdził niezdolności do pracy ani okoliczności uprawniających do świadczenia rehabilitacyjnego. Do lutego 2012 r. pracował w kopalni – do momentu uszkodzenia kręgosłupa. Badania potwierdzają istnienie powyższych zmian chorobowych, poważnie utrudniających poruszanie się oraz powodujące silne dolegliwości bólowe. Nie można uznać go za zdolnego do pracy. Ze względu na wiek oraz krótki okres pozostały mu do uzyskania świadczenia emerytalnego istnieje zanikłe prawdopodobieństwo otrzymania przez niego stałej pracy. Lekarz orzecznik nie wziął pod uwagę rodzaju wykonywanej przez niego pracy, poziomu wykształcenia i predyspozycji psychofizycznych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł, uzasadniając to m. in. tym, że ponieważ komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 19.09.2012 r. ustaliła, że stan zdrowia wnioskodawcy nie uzasadnia przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, organ rentowy decyzją z 27.09.2012 r. prawidłowo odmówił prawa do wnioskowanego świadczenia.

Sąd ustalił:

J. D. (1) był niezdolny do pracy z powodu choroby od 13.02.2012 r. do 16.07.2012 r. Okres zasiłkowy zakończył się z dniem 12.08.2012 r.

W dniu 12.07.2012 r. złożył organowi rentowemu wniosek o świadczenie rehabilitacyjne w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną ogólnym stanem zdrowia.

Lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń społecznych orzeczeniem z 16.08.2012 r. ustalił brak okoliczności uzasadniających uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z 19.09.2012 r. ustaliła brak okoliczności uzasadniających ustalenia uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Organ rentowy decyzją z 27.09.2012 r. odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od 13.08.2012 r.

Od decyzji tej ubezpieczony odwołał się.

Bezsporne.

Biegli sądowi specjaliści neurolog i ortopeda rozpoznali u J. D.:

-zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego ,

-dyskopatia L3/L4/L5/S1,

-okresowy zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego, aktualnie bez objawów korzeniowych,

-przykurcz zgięciowy łokcia prawego,

i orzekli, że w dacie 13.08.2012 r. był zdolny do pracy.

Dowód:

- opinia biegłych: neurologa- ortopedy –k. 28.

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity DZ.U. z 2010 r., Nr 77, poz. 512) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu , który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Bezspornym w sprawie było, że powód był niezdolny do pracy z powodu choroby od 13.02.2012 r. i z dniem 12.08.2012 r. wyczerpał okres zasiłkowy 182 dni określony art. 8 cyt. ustawy z 25.06.1999 r.

Sporne pozostawało, czy 3.08.2012 r. powód był niezdolny do pracy z powodu choroby.

Wszyscy lekarze badający powoda (w sumie 6 - 1 lekarz orzecznik ZUS, 3 członków komisji ZUS, 2 biegłych sądowych) zgodnie orzekli, że po wyczerpaniu okresu zasiłkowego powód nie jest niezdolny do pracy i brak jest podstaw do przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od 13.08.2012 r.

Biegli sądowi podkreślili, że wynik badania przedmiotowego nie ujawnił takich zaburzeń sprawności ruchu i/lub zaburzeń neurologicznych, które uzasadniałyby orzeczenie czasowej niezdolności do pracy.

Podstawowym i jednym schorzeniem powoda, które było przyczyną jego niezdolności do pracy były zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych (G 54).

Sąd w całości dał wiarę opinii biegłych albowiem jest pełna, jasna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniła wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Strony w określonym im przez Sąd 14 –dniowym terminie nie wniosły zastrzeżeń do opinii biegłych. Przyjąć zatem należało, że zgadzają się z ustaleniami i wnioskami końcowymi opinii.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie oddalono. Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego znajduje oparcie w art. 98 kpc w związku z § 11 ust. 2 i § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (DZ.U., Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).